

**Nicolai Lancicij E Societate Iesv Opvcvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

Præfatio Ad Lectorem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78809](#)

apparet, vel non diu durat fructus octiduanæ collectionis. CAP. XVIII.
Quid faciendum post octiduanam collectionem, pro executione constanti bonorum propositorum. CAP. XIX.
De octiduana collectione eorum qui sunt prouecti in spiritu, & conantur Deo

perfectè seruire, & scriò suo profectui in virtutibus attendunt. CAP. XX.
Puncta Meditationum pro octiduanâ collectione tyronum, & proficientium quatuor pro singulis diebus. CAP. XXI.
De eximio fructu, quæ quadâ Monialis percipit in octiduana collectione. CAP. XXII.

Index rerum præcipuarum huius Opusculi, ordine alphabeti, positus est in fine totius Operis.

PRÆFATIO AD LECTOREM.

Scipseram in Bohemiâ quatuor ante annos Opusculum pro nostris Fratribus iuandis, dum iuxta morem & nostræ Societatis statuta, semel quotannis, per spatium octo vel decem dierum, se positis curis alii, secedunt, ut piis Meditationibus solito operiosius animum excolant, & ad omnem virtutem ac Apostolica sanctimoniam studia vehementius inflammat. Docuit enim innumerorum experientia, in omni statu hominum sub nostra disciplina spiritualibus S. P. N. Ignatij Exercitiis ac Meditationibus, etiam per dies pauculos, excultorum, eas, quam plurimis atulisse, Dei beneficio, miram & repentinam, sed stabilem morum emendationem deprimatorum: aliis vero vita perfectioris inchoationem sciam: aliis notabilem in ea progressum: aliis in rebus dubiis salutem concernentibus, certam diuinæ voluntatis agnitionem: omnibus denique, incrementum noui in diuino obsequio feruoris ac diligentiae, maioremque Dei, & rerum diuinarum, ac sui ipsius notitiam. Quæcum in se ipso expertus fuisset (vt minùs celebres non commorem) S. Carolus Borromaeus Cardinalis & Archiepiscopus Mediolanensis, adhuc penes Pium IV. Romanum Pontificem suum Aunculum, Romæ in Vaticanô Palatio manens, in his Exercitiis sibi à nostro P. Iohanne Baptista Ribera primâ vice datis, ea postea iterabat quotannis, & per plures ante mortem annos, bis qualibet anno illa per octo vel quindecim dies (semper aliquo è nostris Patribus ea ipsi explicante) repetebat: & aliis sive curæ immediatae subiectos, iis quotannis exerceti curabat; ac immedietate ante mortem, per eadem se se disposeret, pro feliciore ex hac vita migratione ad illam beatam & æternam in calis, vsus haec in re, tunc etiam, operâ Confessarij & Patris spiritualis sui, nostri P. Francisci Adorni, in cuius manibus, sanctam & innumeris meritis plenam animam Deo reddidit, & cui statim gloriósus apparuit, mortemque eius

brevi subsecutaram, verissimè prædixit. Quocirca, vt tam salutaris spiritus medicina, ad cūrando animæ morbos, & ad sanitatem conservandam illius, ac ad vires spirituales augendas, nec non ad renouandam & illustrandam in nobis, virtutum coloribus, Dei imaginem, diuinatus S. P. N. Ignatio tradita, & à S. Sede Apostolice ad illam adhibendam hortante, amplissimè approbata & collaudata, tanquam pietate ac sanctitate plena, & ad edificationem & spiritualiè profectum fideliū valde utilis ac salubris, & que ad fructus uberes in Ecclesiâ Dei vbiq[ue] genitum prodūctos maximum adumentum attulit, inquam, hec medicina recte & cum fructu sursum, hoc Opusculum, extra priuatos parietes, pro aliorum quoque vnu, nunc educo in lucem. Spero enim valde profuturum iis etiam, qui sine octiduanâ recollectione, quamvis in statu seculari, piis rerum diuinarum meditationibus lete quotidie impendunt, & Deo valde cari ac perfecti esse volunt. Proprio enim experimento agnoscunt, (si exequuntur Monita in hoc Opusculo data) suas in Meditatione, præsertim Vita & Passio[nis Christi Domini, considerationes, Deo adiuuantes, fore tales, qualem esse ait S. Bernardus, l. i. de C. Scribens ad suum olim discipulum, postea Rosid. c. 7, manum Pontificem Eugenium tertium: Consideratio primi ipsius fontem suum, id est, mentem de qua oritur, purificat, deinde regit affectus, dirigit actus: corrigit excessus: componit mores: vitam honestat & ordinat: postrem diuinarum pariter & humanarum rerum scientiam confert. Hec est, qua confusa disternunt, hiantia cogit, sparsa colligit, secreta rimatur, vera vestigat, verisimilita examinat, ficta & fucata explorat. Hec est, qua agenda præordinat, acta recognitat, ut nihil in mente residat incorrectum, aut correctione egens. Hec est, qua in prosperis aduersis presentit, in adversis quasi non sentit. Ut autem meis in hoc Opusculo consiliis, vti & in aliis, maior fides accedit, ea Sanctorum confirmavi & illustravi sententiis, quæ visæ mihi sunt, vt loquar cum eodem S. Bernardo, Deliciose ad saporem, solida ad s. 67. in nutrimentum, efficaces ad medicinam. Vale. Præg. Cant. A. 1641.

CAP.